

Vedlegg.....1.....	av:.....1.....
Sak: 2003/94-14.....	

Klagenemndas avgjørelse 4. juni 2003 i sak 2003/94

Klager: Finnmark Kontorservice AS

Innklaget: Alta kommune

Klagenemndas medlemmer: Inger Marie Dons Jensen, Kai Krüger, Bjørg Ven.**Saken gjelder:**

Bruk av tekniske spesifikasjoner.

Bakgrunn:

Alta kommune (heretter kalt innklagede) kunngjorde 30.1.2003 en konkurranse med forhandling for anskaffelse av møbler til kontor, oppholdsrom og kantine ved Sandfallet skole i Norsk lysingsblads elektroniske database (DOFFIN).

Arkitektfirmaet Atelier 2 AS utarbeidet på oppdrag fra innklagede et konkurransegrunnlag. Dette tok utgangspunkt i Statsbyggs standarder for gjennomføring av entrepriseoppdrag ("blåbok") uten tilpasninger til at det her var tale om et varekjøp.

I beskrivelsen av anskaffelsen er det angitt en rekke ulike produkter, herunder bord, skjermvegger, stoler etc. Nær sagt alle produktene er angitt med produktnavn. Dette gjelder særlig produkter fra Hov Dokka, Fora Form og Håg. Det fremgår av konkurransegrunnlaget, blåboka punkt 2.2.4, at "Dersom konkurransegrunnlaget unntaksvis angir produktnavn eller lignende kan tilsvarende produkter tilbys. Tilbyderen må dokumentere at kvalitets- og funksjonskravene er oppfylt".

Det ble opplyst i konkurransegrunnlaget at det ville bli lagt vekt på pris, kvalitet, forbehold, miljømessige forhold, funksjonalitet / løsning ved valg av tilbud. Kriteriene var angitt i ikke-prioritert rekkefølge.

Klager leverte inn et tilbud datert 23.2.03. I tilbudet er det satt inn alternative produktnavn, etterfulgt av en pris på dette. Også Kontor og grafisk AS leverte inn et tilbud. Det er i dette tilbudet i begrenset grad angitt alternative produktnavn. I hovedsak synes dette å gjelde produkter fra "Aarsland", som er erstattet med produkter fra "Svendheim".

Det ble gjennomført et forhandlingsmøte med både klager og Kontor og grafisk AS den 22. april. Atelier 2 AS evaluerte deretter tilbudene og avga innstilling til innklagede 6. mai 2003 om valg av tilbud. Klagers tilbud var på kr. 1 251 005,- og tilbudet fra Kontor og grafisk AS på kr. 1 244 545,-. Det ble opplyst at "Da produktene kan anses som tilnærmet likeverdige anbefaler vi at det innledes kontraktsforhandlinger med Kontor og Grafisk AS. I kontraktsforhandlinger fastsettes de endelige masser".

Samme dag, den 6. mai 2003, sendte innklagede ut et brev til klager hvor det ble orientert om valg av tilbud. Det ble her opplyst at:

"Etter gjennomført forhandling hvor alternative produkter ble fremvist og priser tilbudt, vurderer Alta kommune at tilbydernes produkter kan sidestilles med hensyn til kvalitet, funksjon, design m.m i hht. tildelingskriterier listet opp i tilbudsbeskrivelsen.

199

På bakgrunn av denne vurdering beslutter Alta kommune at tildelingen skal skje ut fra det rimeligste tilbud.

...

Ut fra ovenstående informeres de herved om at Alta kommune har til hensikt å tildele kontrakt for levering av møbler til kontor- og lærerarbeidsplasser til firma Kontor og Grafisk AS, med revidert tilbudssum kr. 1.244.545,- eks mva."

Anførsler:

Klagers anførsler:

Klager viser til at kravspesifikasjonen beskriver møbler av konkurrerende fabrikat, og anfører at beskrivelsen skulle vært nøytral i forhold til funksjonalitet og kvalitet. Skjermvegger og hyller over bord er beskrevet med målene 70 + 70 cm, og det er ikke akseptert alternative mål. Dette medfører at kun et bestemt fabrikat kan benyttes. Klager må ha spesialtilpasninger som er dyrere. Dette favoriserer den valgte leverandøren.

Klagers tilbud var lavest i pris. På kontorstoler foreslo klager en stol som anføres å være tilsvarende Håg H03, som angitt i kravspesifikasjonen. Under forhandlingene ble det bedt om pris på en langt dyrere modell som klager oppga som et alternativ til opprinnelig tilbud. Prisdifferansen var her 41 %. Dette medfører en økning i klagers tilbud på kr. 59 670,- uten at konkurrerende leverandørs tilbud ble oppgradert tilsvarende. Dermed kan ikke tilbydernes produkter sidestilles med hensyn til kvalitet.

Gjennomgående er det fra klagers tilbud lagt til grunn de dyreste produkter, slik at totalpris ble hevet med kr. 111 308,-. Når et spesielt merke er beskrevet, er det i praksis vanskelig å finne alternative produkter som er 100 % tilsvarende, enten det gjelder kvalitet eller funksjon.

På postene 02.62/02-65/02.110 var det spurt om pris på til sammen 4 meter benker med veggfeste. I grunnlaget for tildelingen er dette økt til 70 meter. Klager ga beskjed om at en ny pris var avhengig av endelig antall meter, oppdeling og antall fester. Likevel ble klager ikke gitt mulighet til å gi ny pris. Innklagede valgte derimot å stipulere enhetspris ut fra tilbudet på 4 meter. På 70 meter ville fraktkostnadene være lavere, og klager ville fått større rabatt, noe som ville resultert i en lavere tilbudt pris. Dette utgjør mer enn prisforskjellen mellom tilbyderne på kr. 6 460,-.

Innklagede har lagt feil pris til grunn i 27 av postene i klagers tilbud. I tillegg samsvarer ikke antallet på post 02.74.1 med opprinnelig tilbudsforespørsel, hvilket urettmessig øker tilbudsprisen med kr. 1 750,- .

Innklagedes anførsler:

Innklagede anfører at konkurransegrunnlaget angir "et begrenset sortiment av produkter hvor enkelte er beskrevet med en spesifikk produkttype. I dette tilfellet er dette gjort for å illustrere en kvalitet, funksjon og design". Det var anledning til å gi tilbud på alternativer til disse. Dette har klager også oppfattet.

Innklagede opplyser videre at "...det vil etter all sannsynlighet, også i dette tilfelle, vært mulig å spesifisere det ønskede produkt med spesifikke funksjons-, material-, form-, og kvalitetskrav. En slik spesifisering vil, etter vårt syn, uansett medføre at de forskjellige leverandører måtte fravike denne spesifisering og angi alternativer ut fra eget sortiment. Vi har ut fra dette valgt å benytte et kjent produkt som retningsgivende og gitt tilbyderne anledning til å gi pris på alternativer ut fra eget sortiment. Dette er en praksis som har vært gjeldende og er praktisert i lang tid..."

For å oppnå tilfredsstillende avstand for bl.a. rullestolbrukere (90 cm) mellom arbeidsplassene kan ikke skillevegger ha større bredde en 70 cm. Dette fremgår for øvrig av innretningsplan som er vedlagt konkurransegrunnlaget.

I forhandlingsmøtet ble de tilbudte varer prøvet. Det ble da påpekt at betjeningsfunksjonen for

200

kontorstolen var lite brukervennlig og hensiktsmessig i forhold til eksemplet i beskrivelsen, og at produktet derfor ikke kunne anses å ha tilsvarende enkle betjeningsfunksjon som den som var beskrevet. Klager fremviste da en alternativ kontorstol som ble prøvet og akseptert som et produkt tilsvarende det beskrevne, og det ble avtalt at det skulle gis pris på dette alternativet. Klager opplyste at stolen var noe dyrere enn den opprinnelig tilbudte, men det ble ikke oppgitt noen eksakt pris. Det ble da lagt til grunn at dette var det produkt klager ønsket å inngi pris på som alternativ.

Når det gjelder benker, ble det ved en feil i konkurransegrunnlaget ikke tatt med det korrekte antall lengde på benkene. Ved forhandlingsmøtet ble det opplyst at det i det reviderte tilbud skulle medregnes ca. 50 meter med benker. De reviderte tilbudene hadde ikke korrigert mengden for denne posten. Kontor og grafisk AS opplyste i følgeskriv at mengdekorreksjonen ikke medførte noen endring av enhetsprisene. Det ble derfor antatt at dette gjaldt tilsvarende for klager. Uansett beregningsmetode vil ikke dette medføre noen endring i utfallet av konkurransen.

Det er ved kontrollregning i ettertid funnet avvik i åtte av postene, ikke 27 som klager hevder. Prisdifferansen har som følge av dette nå økt til kr. 13 201,- eks. mva. til fordel for den valgte leverandør.

Klagenemndas vurdering:

Klager har deltatt i konkurransen, og har klageinteresse, jf. forskrift 15.11.2002 om klagenemnd for offentlige anskaffelser § 6. Klagen er rettidig. Anskaffelsen følger reglene i forskrift av 15.6.2001 om offentlige anskaffelser del III.

Klagenemnda vil innledningsvis bemerke at kommunen har anvendt et standard konkurransegrunnlag med vilkår og oppsett av poster beregnet for entrepriser. Det er som følge av dette blant annet bedt om priser på ingeniører og lærlinger, påslagsprosenter for tiltransport av underentrepriser mv. uten at dette har noen relevans for kjøp av kontormøbler. Klagenemnda finner dette uheldig da alle leverandører har krav på et konkurransegrunnlag som er entydig og klart.

Det følger av forskrift om offentlige anskaffelser § 12-2 at det ikke kan benyttes tekniske spesifikasjoner som omtaler varer av et bestemt fabrikat eller opprinnelse, eller angir en særlig produksjonsmetode, dersom dette favoriserer enkelte foretak. En slik spesifikasjon kan likevel foretas når kontraktsgjenstanden berettiger til det. I dette tilfellet dreier det seg om kjøp av møbler som må kunne beskrives og spesifiseres med funksjoner, mål og egenskaper uten å angi bestemte produkter.

Klagenemnda legger til grunn at angivelsen av de aktuelle produkter favoriserte Kontor og grafisk AS, i og med at dette firma er enerepresentant for svært mange av de navngitte produkter. Denne leverandøren har da også, i motsetning til klager, i det vesentlige lagt de beskrevne produkter til grunn. Klagenemnda kan ikke se at kontraktsgjenstandens art skulle berettege en slik spesifikasjon, og dette er heller ikke blitt anført av innklagede.

Klagenemnda finner på denne bakgrunn at innklagede har brutt forskrift om offentlige anskaffelser § 12-2 ved å benytte navngitte produkter i kravspesifikasjonen.

Klagenemnda har merket seg at det ennå ikke er inngått noen kontrakt for anskaffelsen, og finner det derfor ikke nødvendig å gå inn på spørsmålet om hvilket tilbud som var lavest i pris. Klagenemnda kan vanskelig se at de feil som er gjort kan rettes opp uten at forhandlingene gjenopptas på bakgrunn av et nøytralt konkurransegrunnlag utarbeidet i samsvar med forskriften § 12-2 jf. ovenfor.

Konklusjon:

Alta kommune har brutt forskrift om offentlige anskaffelser § 12-2 ved å angi konkrete produktnavn i konkurransegrunnlaget i forbindelse med anskaffelse av inventar til Sandfallet skole.

Klagenemnda ber opplyst innen 1. juli 2003 hva kommunen vil gjøre for å rette feilen.

201

For klagenemnda,

Björg Ven,

4.6.2003

202